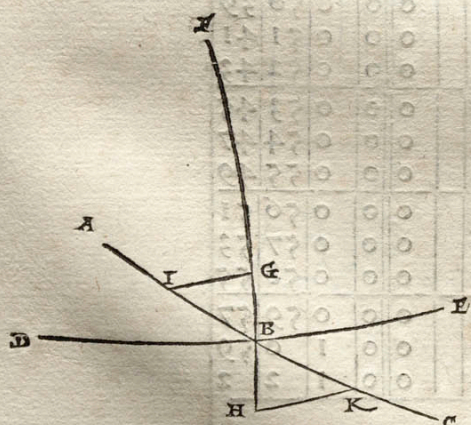

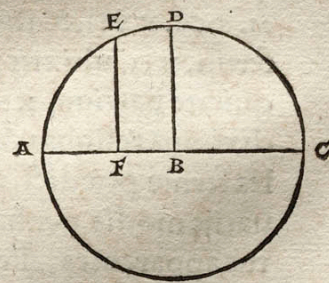
Quæ sit maxima differentia inter æqualem apparen-
temq; præcessionem æquinoctiorum. Cap. VII.

MEdijs motibus sic expositis, inquirendum iam est, quanta sit inter æqualem æquinoctiorum apparen-
temq; motum maxima differentia, siue dimetiens
parui circuli per quē circuit anomalie motus. Hoc
enim cognito facile erit quascunq; alias ipsorum motuum differen-
tias discernere. Quoniam igitur, ut superius recitatum est, inter
primam Timocharis & Ptolemæi sub secundo Antonini anno
fuerunt ccccxxxii. anni: in quo tempore medius motus est
partium vi. apparēs autem erat part. iiii. scrup. xx. horum dif-
ferentia pars una, scrup. xl. Anomalie quoq; duplicis motus
part. xc. scrup. xxxv. Visum est etiam in medio huius tempo-
ris uel circiter apparentem motum scopum maximæ tarditatis
attigisse, in quo necesse est ipsum cum medio congruere motu,
atq; in eadem circulatorum sectione fuisse uerum ac medium æq-

noctium. Quapropter facta mo-
tus & temporis bifariam distri-
butione, erunt utrobique diuersi
& æqualis motus differentia, de-
xtantes unius gradus, qd hinc
inde anomalie circuli circum-
ferentiæ sub partibus xlv. scrup.
xvii. s. comprehendunt. Qui-
bus sic constitutis, esto zodiaci
circumferentia ABC, æquinocti-
alis medius DBE, & B sectio sit
media æquinoctiorum apparen-
tium, siue Arietis, siue Libræ, &
per polos ipsius DBE, descendat BF. Assumantur autem in ABC
circumferentiæ utrobique æquales BI, BK per dextantes graduū,
ut sit tota IBK unius partis & scrup. xl. Inducantur etiam duæ
circumferentiæ circulatorum æquinoctialium apparentium IG,
& HK ad angulos rectos ipsi FB. Dico aut ad angulos rectos, cū
tamen

tamen ipsorum IG & HK poli sæpius existant extra BF circulum
immiscente se motu declinatiōis, uti uisum est in hypothesi: sed
ob modicam ualde distantiam, quæ cum maxima fuerit ccccl
partem recti non excedit, utimur illis tanquam rectis ad sensum
angulis: nullus enim propterea error apparebit. Quoniam igitur
in triangulo IBG, angulus IBG datur part. lxxvi. scrup. xx.
quoniam reliquus à recto DBA part. erat xxiii. scrup. xl. angu-
lus mediæ obliquitatis signiferi, & BGI rectus, atq; etiam qui
sub BIG ferè æqualis ipsi IBG: & latus IB scrup. l. datur ergo &
BG circumferentia distantia polorum mediæ & apparētis æqua-
lis scrup. xx. Similiter in triangulo BHK, duo anguli BHK, &
HBK, duobus IBG & IGB sunt æquales: & latus BK, lateri BI, æ-
qualis etiam erit BH ipsi BG scrup. xx. Sed quoniā hæc omnia
circa minima uersantur, utpote quæ zodiaci sesquigradum non
atingunt, in quibus subtensæ rectæ lineæ suis circumferentijs
propemodum coequantur, uixq; in tertijs aliqua diuersitas re-
peritur. nihil erroris commitemus, si pro circumferentijs re-
ctis utamur lineis. Sit ipsa portio circuli signorum ABC, in quo
æquinoctium medium sit B, quo sumpto
polo describatur semicirculus ADC, qui se-
cet circulum signorum in AC signis: dedu-
catur etiam à polo zodiaci DB, qui etiam bi-
fariam secabit descriptum semicirculum
in D, sub quo summus tarditatis limes intel-
ligatur, & augmētī principium. In AD qua-
drante capiatur DE circumferentia part.
xlv. scrup. xvii. s. & per E signum à polo zodiaci descendat
EF, sitq; BF scrupulorum l. propositum est ex his inuenire totā
BFA. Manifestum est igitur, quod dupla BF subtendit duplum
DE segmentū, sicut autem BF partium 7107. ad AFB partes 10000,
ita 50 ipsius BF scrupula ad AFB 70. datur ergo AB gradus unus
scrup. x. & tanta est mediæ apparētisq; motus æquinoctiorum
maxima differentia quam quærebarus, quamq; sequitur ma-
xima polorum deflectio scrupulorum xxviii.

t De